

Till läsaren.

Sool-Oen är färdig för sin femte årgång. På mångas förslag har vi denna gång tänkt att i någon mån samla vårt brokiga innehåll kring ett bestämt ämne, och det har blivit Siljan, fostervattnet ur vilket Sollerön föddes. Det är ett ämne fyllt av både romantik och tragik. Båda blommar tidigt och sida vid sida. Prosten Wallenius skriver redan på 1600-talet i Dalvisan: ”Där hafver vår Sol formerat en Ö, som Siljan så kärligt omfamnar,” och gamle prosten Daniels på Soll färdas över ”Drömmarnas bro” (långbanken) till ”Lycksalighetens ö”. Karl Lärka låter sjöguden Ran sträcka upp en hand ur djupet, den solen fattar och formar till vår ö, och Karlfeldts jungfru Maria går till Paradis på månstrålarna över Siljan.

Men våra förfäder stod i ett ännu mera personligt förhållande till Siljan, vårt ursprung och vårt öde. ”Sjo-satn” var för dem en levande personlighet, på gott och ont. Och fråga är om inte det i annat sammanhang i denna bok återgivna uttrycket: ”Än skvalpar vågorna i Siljan” just syftar på denna hjälpande och uppehållande kraft, orolig och tålmodig och nyckfull som Livet självt. Denna känsla kunde man också fuller väl förstå, när man som barn om höstarna gick över flottbron till skolan. Man kände sig som en liten loppa på en stor jättes bröst, när flottbron under sjöns andetag suckade och hävde sig under vågornas anlopp.

Förhållanden kring sjön har behandlats i föregående utgåvor av "Sool-Öen". Sign. DeKå skriver år 1973 om brobyggande och "Svenjoan" om fäbodflyttning över sjön, och 1975 skriver Anton Bråmå om flottning på Siljan. Och ämnet är säkerligen inte slutbehandlat med denna årgång!

Redaktionen har under året förlorat en uppskattad och högt värderad medarbetare, Fritiof Brodin, som oväntat och allt för tidigt gått bort. Vi väntade oss mycket av honom och han har redan hunnit ge oss värdefulla bidrag. Vi är tacksamma för detta, men hans plats står tom i både redaktionen och Ryssa by. — När detta skrives har ännu ett dödsfall inträffat, som vi djupt beklagar. Carl Gustav Färje, vår mångåriga, villige och kunnige medarbetare har gått bort. Vi är tacksamma för vad han under de gångna åren hunnit ge oss och kommer att sakna honom mycket.

Sollerön i maj 1976.

Redaktionen.